

Nagylány lett az ÁB-bébi

1972-ben az esztendő első vidéki újszülöttje a kiskunhalasi Kiss Ágnes lett. Dr. Kellner Barnabás nőgyógyász és szülész orvos 0 óra 15 perckor segítette a világra az ifjú leányzót. Az újszülött akkor – budapesti társával együtt – megkapta az Állami Biztosító 20 ezer forintos kötvényét. Ennek átvételére a tizenhét éves életével betöltésekor jogosult. Nos, az átvétel napja most elérkezett. A biztosító halasi fiókjában Csányi István fiókvezető az év első munkanapján köszöntötte a nagykorúvá vált és időközben nagylánnyá cseperedett ÁB-bébit. A kamatokkal időközben több mint 28 ezer forintra szaporodott pénz Ágnes, édesanyja jelenlétében nyújtotta át a biztosító helyi vezetőjének. Sok sikert, és boldogságot kívánva. A kötvény mellé ajándécsomag is került, csakúgy, mint az eltelt időszakban, az új esztendő első napján ami a születésnapjához jár. A kapott pénz további sorsa felől érdeklődtem, mire Ági elmondta, hogy azt a meglevő ifjúsági takarékjához kívánja tenni, hogy tovább szaporodjon. Jelenleg a Szilády Áron Gimnázium utolsó éves diákja, s titkos terve között továbbtanulást, az orvosi egyetemre történő felvételi szerepelt. Sok sikert ehhez is, halasi ÁB-bébi!

Kép-szöveg: Horváth Róbert

Ágnesé a boldog mosoly.

A piacon támad az Állami Gazdaság

Aláírásgyűjtés, SZTRÁJK, két kft.

Ötvenmillióért kétszázmilliót cserébe.

Nem szárnyalna a rémhír, ha nem volna aki fújja.

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság négy évtizedes történetéről – igaz vázlatosan – a közelmúltban adtunk számot egy különkiadásban. Magam is innen tudom, hogy e négy évtized alatt az ÁG. egyszer volt veszteséges 1987-ben. Akkor 50 milliós gyógyító injekciót kapott a gazdaság az államtól. Igaz viszont az is, hogy – csak az elmúlt évet tekintve – ezt négyszeresen fizette vissza különböző formákban.

Most, amikor átalakulási lázban ég a nemzet, sőt földrésznünk fele, s nem csak politikailag, hanem gazdaságilag is, környezetünkben sem mellékes, hogy mi lesz egy olyan mamuteggel, mint a Kiskunhalasi Ág. Ez a vállalat 2 milliárd (föld nélkül) forint értékű vagyonnal 2 ezer dolgozóval, Szanktól Balotaszállásig terjedő területen évente 1,6 milliárd forint termelési értéket állít elő. Így hát kevés az olyan halasi és környékbeli polgár, akit valamilyen módon ne érintene a gazdaság jövője.

Katona István vezérigazgató mozdulatai nem árulják el indultait, amikor az állami gazdaság átépítéséről kérdezem.

Városszerte az a hír járja, hogy átépítik a gazdaságot. Talán csak nincs valami baj?

Annyi hír kel szárnyra mostanában, hogy én már semmin sem csodálkozom – kezdte válaszával az igazgató. Hogy ki, mit terjeszt rólunk, az meg legyen az ő felelőssége.

Ami pedig a vállalatot illeti: a körülményekhez képest jól és biztosan áll a lábán. Igaz több lábon áll. Az anyavállalat, amelyik négy ágazatot: borászatot, kertészetet, kereskedelmet és ipart vezet 45-50 milliós eredményre számít. A Borkőszv Üzem 30, a Farmer 5-6, a BKR (vetőmag) 5 milliós nyereséget kaszírozhat. Összességében az állami gazda-

ság közel 100 milliós nyereséggel zárja az elmúlt esztendőt. Ami pedig – de ez már közhely – igazán nem nevezhető kedvező esztendőnek. Csak egy példát had említsék: a szőlő a várt termésnek csak 25 százalékát adta, a többi a szabad piacon kellett, emelt árakon megvásárolnunk. És szabad legyen hozzátennem, hogy az eredményhez hozzájárult még az a 15 százalékos bérfejlesztés is, amit az elmúlt évben tettünk. Sajnos ennek kedvező hatását az infláció kioltja.

Akkor hát minden rendben, s maradhat minden a régiben?

Természetesen nem, hiszen ha csak az elmúlt évet ismételnénk meg az alapanyag és ipari árak emelkedése miatt ez évet legfeljebb nullára zárnánk. Ezt pedig itt nem akarhatja senki. Ismét lépni kell. Úgy tűnik, nincs más választásunk, tovább kell növelni a termelést, javítani kell a piaci munkán és más tevékenységet is indítani. Például a svédetől megvettük a „sztrájk” kóla gyártási és forgalmazási jogát. Persze ez nem elég, az ipari tevékenységünket is bővíteni kell. Azt is fontolgatjuk, hogy leépítjük a külföldi munkavállalókat, s átcsoportosítással helyettesítjük a kiesett munkaerőt.

A nagy társadalmi átalakulás előbb-utóbb eléri az állami gazdaságot is. Nem jobb lenne elebe menni a folyamatoknak?

Még nem tudjuk minek kellene elebe menni, de azt tudjuk, hogy az itteni emberek akarata ellenére nem szabad tenni semmit. Szakszervezetünk aláírást gyűjt a dolgozók körében arról, hogy megkérdésük nélkül ne dönthessen senki róluk.

A tulajdoni szerkezetet valóban át kell alakítani, de úgy, hogy abból a mi dolgozóink részesedjenek elsősorban. Mi eddig csak gyarapítottuk ezt a va-

gyont, ezért hát nem volna helyes, ha más osztozkodna rajta. Az állami vagyon társadalmisítását és a kártalanítást nem szabad összekeverni. A kártalanítás állami feladat. A tulajdonszerzés igazságos elosztása után pedig ez a piac dolga. Persze ehhez a földnek értéket kell adni.

Az átalakulási törvény nyomán mi eddig két kft-t alakítottunk ki jogi személyiségű tagokkal, de nem elképzelhetetlen a magántőke bevonása sem.

Hogyan viszonyulnak ehhez a dolgozók, hiszen megélni is alig van pénzük?

Az állami vagyon társadalmisítása a dolgozók esetében úgy oldható meg igazságosan, ha a munka jogán szerzi egyszeri tőkéjét, például vagyonjegy formájában. Utána ez persze adható és vehető. A földdel más a helyzet, mert az ismételt földosztásnak – igény nélkül – nem sok értelme lenne. A földet bérelni és vásárolni lehessen, ez a lényeg.

Az osztozkodáson túl mire számíthatnak az állami gazdaság dolgozói 1990-ben?

Ismételem nem mi szorgalmazzuk az osztozkodást, csak a véleményemet mondtam el. Nem feladni akarjuk ezt a hatalmas vagyont, hanem használni és gyarapítani. Ami pedig a dolgozó bérét illeti még a múlt év decemberében átlagosan 600 forinttal emeltük a fizetéseket. De ez kevés – magam is tudom.

A további béremelések jórészt 1990. évi eredményeink függvénye. Terveztünk bérfejlesztést, de az arányokat még nem tudjuk. Természetesen az eddigi szociális juttatásokat fenntartjuk: segélyezés, üdültetés, nyugdíjkiegészítés, lakásépítés, illetményföld juttatása stb.

– földi –

EGYÜTT

Amikor szervezni kezdtük ezt a ma esti megemlékezést, még nem gondoltuk, hogy ilyen gyors és véres változások tanúi leszünk.

Túlzás nélkül állíthatjuk: Romániában elszenvedett pokol. Minden emberi elképzelést felülmúl az a félelmetes vérontás, amiről a tv. képei tanúskodnak.

Igazában csak most kezdjük sejteni, miféle rémuralmat valósított meg a XX. sz. végén egy örült, démoni erővel megszállott diktátor, Ceausescu.

Azt se nehéz elképzelni, hogy mennyi szörnyű szenvedést kellett kiállnia annak a népnek. Csak ez lehet a magyarázata, hogy az iszonyatos emberáldozatot követelő harcot egy emberibb társadalom felépítése érdekében vállalták. Voltaképpen most döbbenhetünk rá, hogy mit vállalt Tőkés László temesvári református lelkész, amikor először merete kimondani és állhatatosan képviselni milliók gondolatát: a román diktatúra nem tartható tovább.

A Magyar Televízió tegnap este nyilvánosan elismerte, hogy a kirobbant forradalom Tőkés László nevéhez fűződik és Doina Cornea aszszony a szimbóluma. E két név sokat mond.

Egy magyar és egy román együtt! Amikor Ceausescu mesterségesen szította a két nép közötti gyűlöletet, s mindent megtett azért, hogy eltörölje Európa legnagyobb nemzetiségi kisebbségét, a 3 millió magyart a térségre, akkor kiderült, hogy ez a mesterségesen táplált gyűlölet egyetlen célt szolgált: a zsarnokságról elterelni a figyelmet. Nyilvánvaló lett, hogy a két nép tud együtt dolgozni és küzdeni. Igaza van a költőnek: „Dunának, Oltnak egy a hangja, magyar bánat, oláh bánat, mind egy bánat...”

A most zajló események újra igazolják, hogy a Kárpát-medence népeinek nem egymás ellen, hanem egymás mellett kell élniük. Tőkés László és Doina Cornea egymás mellett mást is jelent: egy református és egy ortodox. Mindketten egy nemzetben gondolkodó egyház képviselői. Talán másképp éltek ezt meg, de az nyilvánvaló, hogy mindkét egyház magán viseli a nemzeti jellegzetességeket. Az ortodoxia nemzeti egyházként létezik és ma Romániában a románságot jelenti.

A református egyháznak pedig ősi hagyománya, hogy mindig a népet dolgozott. Tulajdonképpen semmi meglepő nincs abban, hogy Tőkés László megszólalt. A legszebb református tradíció szerint cselekedett. Beállt olyan ösökhöz, mint Bocskai István, Bethlen Gábor,

Rákóczi György, Apáczai Csere János, Bod Péter

Harmadsorban e két név együtt az ökumenizmust jelenti. Erdély volt a világon az első, ahol a vallásszabadságot a tordai országgyűlésen deklarálták. Ezt az összefogást is igyekezett tönkretenni a megalomániás diktátor, de egészen mégse sikerülhetett.

Szeretném azonban egy veszélyre felhívni a figyelmet. Ezt mindenképp Tőkés László kollegájaként, mint református lelkész teszem. A mi legsajátosabb református felfogásunk így hangzik: Soli Deo gloria. Ez azt jelenti, hogy mi egyedül Istennek adunk hálát, egyedül Őt imadjuk el Úrnak. Egyedül neki köszönünk meg mindent, ha valamit általunk elvégzett. Ezzel közelmúltunk nagy kísértését, a személyi kultusz kerülhetjük el.

Mindezt miért mondom? Tőkés László személyével kapcsolatban is elkerülendő mindez. Bizonyos vagyok benne, hogy ez ellen ő is tiltakozna, mert vallja: csak eszköz vagyok. A nagy dolgot a történelem írja, a Szentháromság Isten végzi. Nem is képzelhető el másképp, hogy harcot vállalni tudta. Sok ezren, millióan imádkoztunk érte, de nem hozzá! Ma este 6 órakor is ezt tesszük. Az nyilvánvaló, hogy az eszközöket meg kell becsülni és kegyelettel megemlékezni a harcok során elesett hősökre, de mindenképp Istennek adunk hálát.

Mit jelentenek ezek most már számunkra?

Először ezt: össze kell fogunk. A különféle felfogás, nyelv, vallás, ideológia nem szolgálhat alibiként az egymás elleni harcban. Meg kell fogni egymás kezét. Kis hazánkat is fenyegeti ez a széthúzás. Csak együtt lehet élnünk.

Másodszor: végre fel kellene fedezni nemcsak Budapesten a legfelsőbb vezetők szintjén, hanem a vidék Magyarországon is, hogy mit jelentett az egyház ennek a népnek. Gondoljunk csak meg: mit tud a világ Halasról? Ismeri a csipkét és talán Szilády Áront. Mindkettő a református egyházhöz fűződik. Végül, karácsony küszöbén rá kell döbbenünk: ma sincs e népnek más segítsége, mint az az Úr aki karácsonykor közénk jött. A karácsonyi szózat kapcsoljon össze mindnyájunkat: „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség a jóakarat embereinek...”

Nagy István református lelkész.

Elhangzott december 24-én a Hősök terén rendezett megemlékezésen. (A szerk.)

Parancsnokváltás

Vasmanszki Károly ezredes, a BM. Határőrség kiskunhalasi kerületének parancsnoka nyugállományba vonult.

A parancsnoki posztra Kátai József határőr-alezredes nevezték ki a belügyminiszter 1989. december 1-jén. A magasabb egység parancsnoka szerkesztőségünk kérésére a következő tájékoztatást adta:

– Parancsnok Bajtárs! Kérem ismertesse lapunk olvasóival eddigi katonai életútját.

– Katonai pályám az Egyesített Tiszti Iskola kezdődött. Ott határőrszakra végeztem 1967-ben és a járó őrsre kerültem alegységparancsnok helyettesi beosztásba. Két év után a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hallgatója lettem. A diploma megszerzése után a halasi kerületparancsnokságra helyeztek. Néhány évig főelőadói beosztásban dolgoztam, majd a személyi állomány oktatásának, nevelésének irányításával bíztak meg.

1980-tól 1983-ig a Politikai Főiskolán tanultam. Az iskola elvégzése után törzsfőnököknek helyeztek vissza Halasra. Ebben a munkakörben dolgoztam a parancsnokká történő kinevezésemig.

– Mi a feladata az Ön parancsnoklása alatt működő kerületnek?

– A feladat továbbra is az államhatár folyamatos őrzése, a határrend fenntartása, az érvényes útlevéllel rendelkező személyek határkapukban történő átléptetése. Kerületünk működési területe: a Dunától a harmas határig (173 km) terjed. Ezen a határszakaszon ebben az évben hatszáz határsértést akadályoztunk meg s négy határállomáson – Hercegszántó, Tompa, Kelebia, Rőszke – tíz és félmillió személy útlevelét ellenőriztük.

– Ön, mint az államhatár őrzetének elsőszámú felelőse, milyen feladatokat tervez megvalósítani 1990-ben?

– Mint a Halasi Tükör olvasói is tudják, a megváltozott kül- és belpolitikai helyzet hatással van a határőrizetre is. Az országban terebélyesedő demokrácia, a létező jogállamiság másfajta rendszert és módszereket követel a határőrzésben is mint a korábbi időszakban. 1990-ben tehát teljes intenzitással törekszünk egy korszerű, európai helyzetnek megfelelő határőrizeti rendszer kialakítására. Az új rendszer korszerű szervezetet is követel. Ezért az jövő év köze-

péig fokozatosan megtörténik a sorozott állomány kiváltása a határőrizetből. Hivatásos katonák végzik majd mint az őrsi, mind a határőrgazdálkodási feladatokat. A határőrség alaptevékenysége természetesen nem változik. Tudniillik amíg államhatár lesz, annak biztonságos őrzésével mindig szerezten és felelősséggel kell törődni az arra hivatottaknak.

– A határőrség „Együtt a lakossággal” tudta szilárdan őrizni az államhatárt a korábbi években. A jövőben igénylik-e a határszéli lakosok segítségét a határőrizetben?

– Minden határmentén élő magyar állampolgár érdeke, hogy ne csak a városokban, községekben, de a határvonal mentén is rend legyen. S egyben kötelessége is a határrendre vonatkozó törvények tiszteletben tartása. Meggyőződésem, mind az államhatár őrzését, mind a határrend fenntartását csak az ott élő lakosok segítségével tudjuk követeleményszinten biztosítani a jövőben is.

– Köszönöm a tájékoztatást. További katonasikereket kívánok Önnek!

Gaszó Béla

Egy est a magányosok között

Etelka nevű klubtársak köszöntésének estjén állítottunk be a magányosok klubjába. A zenészek hangoltak, az Etuskák sűrűtek-forogtak stampedlis pohárral, tálcányi süteménnyel a kézben, s néhány asszony már dalt dalba öntve énekelte. Fogadásunkra Ancsin Jánosné klubvezető jött. Régebbiről ismerjük egymást. Tudjuk tizenegy éve vezeteli, szervezi a csoport munkáját. Egy éve múlt, mikor utoljára itt jártunk. Azóta új arcok jelentek meg a falak között, vagy legalább is olyanok, akiket még nem ismertem. Sorukról kérdeztem őket.

Csikós József:

– Tavaly jöttem ide először. Ismerősök, barátok hoztak be. Nyolc éve elváltam, sőt most már özvegyültem is. Tragikus baleset során vesztettem el a férjemet. Egyedül vagyok. A magányt nem lehet megszokni. Ide hetente eljövök, együtt vagyunk, megtárgyaljuk a világ sorát... hát így.

Fekete Rozália:

– En is úgy vagyok, mint Csikós József. Házassággal járó partnerkapcsolatot kezdeni nem akarok. Ami ide hajít az itteni jókedv, a közösség utáni vágy. Különben három éve vagyok

nyugdíjas. Csipkevarrónőként dolgoztam. Örökké hajdon voltam, van öt testvérem, hál' istennek ők is jól vannak. Tartjuk a kapcsolatot. Ma is náluk ebédeltam..., saját lakásomban élek... mit kívánhatok még a földi élettől?

Kovács Benjámin:

– Postásként mentem nyugdíjba tizenhét évvel ezelőtt. Három éve én is közel fél százados boldog házasság után megözvegyültem. Elkezdtem ide járni. Itt ismerkedtem össze közelebből Mészáros Károlynéval. Ő is ötven évi házasság után maradt egyedül. A férje sokat betegeskedett... Most együtt járunk, az öregek napközi otthonába is.

Nacsa József:

– A nyolcvanegyedik évet met taposom. Volt ebben a hosszú időben jó és rossz is. '70-ben özvegyültem meg először. '73-ban megnősültem. Nem sokáig lehetünk együtt „kivitték” a második feleségem is. '75-ben új asszonyt hoztam, '79-ben az is kihalt mellőlem. Ez a sok halál megkeményíti az embert. Már nem vágyom új feleségre, bár van itt egy asszonyka, akivel szívesen elbeszélgetünk, de hogy az oltár elé vezes-

sem... Tehát most egyedül élek 3880 forintos nyugdíjamból. Ebből befizetem az óvodának az ebédet... azon felül én főzök. Hogy a reggelim mi volt ma? Érett túró, hajába főtt krumpli. Jó eledel az. A nyugdíjból, hogy kijövök-e? Mit képzeli? Pótolni kell azt. Az idén is hízlaltam három disznót, igaz abból egyet levágtam, de kettő a piacra került. Százötven kilósak voltak. Hogy mennyit adtam? Hatvanért. Meg hát a nyáron, az őszön még napszamba jártam. Az utolsó napszámom-

ban lucernát kaszáltam. Jól megfizettek. A magam fajta embernek megadják még az ötven forintot is óránként. Hát így még az idén megéltem. Hogy jövőre mi lesz, azt őt öregasszony sem tudja.

Családom? Hogyne, van két lányom. Ők ritkán járnak. Inkább én megyek. Nekem már a buszon nem kell fizetnem. Drága a közlekedés... És amúgy? Nincs nekem semmi bajom, csak meg ne öregedtem volna. Az egészség jó, csak hát tudja...

Robotka István

EGY VÁLLALKOZÁS TÖRTÉNETE

Ha érdeklí, keressen fel

Ezek után úgy érezhettük magunkat, mint öreg paraszt az elszabadult szekéren, szaladt, zuhant velünk történetünk. Másnap már a kezeseket intéztük. Nem kell mondanom, hogy mivel mi az OTP-ből élünk, régről kialakított kezes gárda állt rendelkezésre, hisz ha hívtak mentünk, ha hívtunk jötték, ez utolsó napig.

Barátin kértük a tartozókat, jöjjenek, segítsenek, de ők mikor tudomásukra jutott, hogy több mint félmilliót akarunk felvenni, és még a tetejére semelyikőnknek nem lesz munkahelye, fűgét mutattak. Csak a legbelsőbb család maradt. A bátyám mondhatom úgy vállalkozó – kiesett –, anyám nyugdíjas – kiesett –, a fiatalabb húgom még nem rendelkezett egy éves munkaviszonnyal, nem számíthattam rá, maradt apám, és idősebb leány testvérem Magdolna.

A győzködés majd egy napig tartott. Apám félt, hisz egy fél éve, ha múlt, hogy lenyelte kezességének utolsó keserű cseppjeit. Végül is sikerült.

– Boldoguljatok – mondta –, ha már a házasságotok idején nem segíthettem, most megteszem.

Egy ugorvást jöttünk haza. Irány a Halasi Tükör szerkesztősége. A következő szövegű hirdetés adtam fel: Gazdálkodásra alkalmas tanyát bérelnek, vagy vennék. Bár meg kell említenem, hogy már a hirdetés feladása előtt is kereset, nézegettem a birtokokat, sőt már egyre komolyan alkudtam is. Maráczai Lajosné birtokát szerettem volna bérelni havi ötezer forintért, később megvenni hétszázézerért. Annnyira jutottunk, hogy már

az ügyvédhez is elmentünk, sajnos külön-külön. Tehát ejtettem a vásárlást. Nem bántam meg. Az újság megjelenésének napjától átjárom az eladók lakásunk. Én már azt hittem mindenki nekünk akarja eladni a tanyáját. Egymás kezére adva a kilincset jöttek kora reggel és késő éjjel az eladók.

Felírtuk a neveket, a címet, majd a hétnek egy napján – meg nem mondom, hogy szerda volt-e vagy péntek –, biciklire kaptunk, és körbejártuk a „kupecok” sorát. Írhatom nyugodtan, hogy kupec, mert amilyen birtokot és amilyen áron ajánlottak, az már neveléses. Háromszáz négyszögöl sívó homok, az udvar közepén tizenöt tankot is befogadó éktelen gödör; háromszázézer forint. Nádtetős viskó, látszik rajta, hogy harminc éve nem lakják az udvarban víz van, tehát gazdálkodásra alkalmas azoknak a tanyáknak az ára a félmilliónál kezdődik, és csúcs a csillagos ég.

Komolyabb alkunk nem volt. Nézegettünk, kutattgattunk. Anyám szava jutott mindig az eszembe. Ő egyszer amikor a piacot jártuk, és én már meguntam, hogy mindig kérdezősködött, és soha nem vásárolt azt mondta:

– Fiam itt a kérdezősködésért nem kell fizetni.

Kétségek közt hagytuk az eladókat, és már tényleg belefáradtam az örökös futkosásba, mikor hazaérvén egy celli várt.

„Van egy tanyánk, négyezer szögölön fekszik. Fürdőszobával, központi fűtéssel van ellátva, ha érdeklí keressen fel: Tóbiás Lajos...” (Folytatjuk)

Robotka István

Kitüntetések a sportért

A Városi Tanács mellett működő Ifjúsági és Sportbizottságunk egyeből munkái mellett második éve jutott az a nehéz, ámde nem kevésbé fontos feladat, hogy a város ifjúsági és sportmozgalmi területén több éve tevékenykedőket, a fiatalok sportéletének nevelésében eljártakról emlékeztetővel és oklevéllel díjazza. Nyolc főre érkezett javaslat, a közülük az arra érdemesekből is a legérdemesebbeknek: Mór Ferencnének (Szűts József Általános Iskola nyugdíjas testnevelő tanára, Diák-sport Egyesületének elnöke), Páczoly Gyulánának (a Szilágyi Áron Gimnázium testnevelő tanára, leány kézilabda csapat edzője), Dosa Istvánnak (AMK testnevelő tanára, Diák-sportklub elnöke) és Szűcsné Mihálynak (a város ifjúsági szakközpontjának vezetője) írták a bizottság a már említett díjakat.

A társadalmi aktivitást évről-évre értékelő értekezletén Árvai Mihálynak a városi kézilabda szakszövetségében, Bozó István a labdarúgó szövetség ifjúsági bizottságában végzett tevékenységével érdemelte ki a megbecsülést bizonyító, névvel bevezetett plakettet.

Egyébeként a tanulóifjúság, a diákok sportjának legaktívabb szervezőit, a különféle sportesemények lebonyolítóit a megyei Diák-sport Tanács is jutalmazta. Terveztünk a Városi Diák-sport Bizottság „előterjesztése alapján kitüntetések kaptak Mór Ferencné (ismételt), Deák Lajosné (az Alsóvárosi Általános Iskola nyugalmazott testnevelő tanára), Gyarmati János (szintén az alsóvárosi iskola testnevelő tanára), és Papp Mihály (a Szűts József Általános Iskola testnevelő tanára).

További elismerésben még négyen részesültek Kiskunhalasról. Dr. Gyukics Antal, az Alsóvárosi Általános Iskola igazgatója, a Kiskunhalasi Atlétikai Klub atletikai szakosztályában az utánpótlás-nevelési bizottság vezetőjeként dolgozott kiemelkedően. Ezért az Országos Sportifjúsági elnöke által adományozott Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést vehette át.

Négyéveses „bíró” tevékenység elismertetéséért kapta a megyei Ifjúsági és Sport Bizottság emléklapját Mongyi Aladár, a KAC ügyvezető elnöke, mint asztalitenisz versenybíró és Vágó József, mint labdarúgó játékvezető. Búcsúval búcsúzik a Halasiak, ha Szegedi Gábor sportalkarokról hallanak. Tudnak nagy bravúrról, miszerint az évnyi kettefősfogatható világbajnokságon a bajnokcsapatot erősítette. Ehhez a sikerhez szerepléséhez kapcsolódik a Bács-Kiskun megye legeredményesebb felnőtt sportolója cím, amellyel járó vándorserleget a „Pótól Nőpe” főszervezője nyújtotta át a Határőr Dózsa nevezésű lovasának. Nem beszélve a Halasi Tükörnek „Az év embere” megítélés elismeréséről. Sok munkával elért szép eredményekhez és szinte szívvel gratulálunk!

Vasas Katalin

Emelkedett a bűncselekmények száma

„Utazó” tolvajok a városban

Halas bűnügyi fertőzöttsége kiemelten magas volt a múlt évben. Markella László őrnagy, a városi kapitányság megbízott bűnügyi osztályvezetője elmondta, hogy az ismertté vált bűncselekmények száma meghaladta az ezret. A bűnözés szerkezetében a vagyon elleni bűncselekmények száma (473) a legmagasabb. Különösen sok volt a lopás és a betörés. A bűnelkövetők üzemekben, vállalatoknál a raktári készletet dézsmálták előszeretettel, míg a magánlakásokból, nyaralókból, tanyákból technikai eszközöket, gépeket, lakberendezési tárgyakat, pénzt, ékszereket vittek el. Kunfehértón több hétvégi házat törtek fel a közelmúltban és jelentős értékeket loptak el a betörők. A tolvajokat elfogták és büntető eljárást indítottak ellenük. Egyre több esetben jelennek meg a városban „utazó” bűnelkövetők, akik kizárólag a bűncselekmény elkövetéséért érkeznek a városba. Legutóbb szekszárdi „utazó” bűnözők jártak a területükön, akik több gépkocsit törtek fel Halason is.

A városban emelkedett az erőszakos garázda jellegű bűncselekmények száma is. Következménye, hogy romlott egyes szórakozó helyek rendje. Terebélyesedik a valuta feketepiac is.

Erőszakos közönséges bűntette vagy kísérlete miatt nem tettünk feljelentést 1989-ben. Csökkent a közlekedési bűncselekmények száma is, bár a közlekedési morál nem javult. Hat halálos, 27 súlyos és 27 könnyű sérülést okozó közúti közlekedési baleset történt az elmúlt évben. A balesetek csaknem fele gyorsajtás, elsősorban meg nem adása, szabálytalan kanyarodás, átléptetés miatt következett be.

A bűncselekményeket elkövetők többsége felnőtt férfi volt. Ugyanakkor magas volt a gyermekkorú bűnelkövetők száma is. A vétkesek között a cigány származásúak aránya 30 százalék felett van. Elsősorban erőszakos, garázda jellegű bűncselekmények elkövetői kerültek ki a cigány lakosság köréből. A cigány bűnözés alakulása a város közrendjének egyik meghatározó tényezőjévé vált.

A Rendőrkapitányság felderítési eredményessége ötven százalékos volt 1989-ben – jegyezte meg a bűnügyi helyzetet ismertető Markella László őrnagy, miközben a megelőző intézkedésekről, a feladatokról is szólt. Elmondta, hogy a társadalmi tulajdon károsító bűncselekmények megszüntetése érdekében szignifikációval éltek a vállalatok vezetői felé, az állampolgárok figyelmét a helyi és megyei sajtó segítségével felhívták a vagyonvédelem fontosságára. Szigorítják a rendőri fellépést a garázda személyekkel és az ittas személyekkel, fiatalkorúakat szeszitalal kiszolgáló vendéglátóipari dolgozókkal szemben. Növekedett a helyszíni figyelmeztetések száma, de indokolt esetben a helyszíni bírság vagy a feljelentés eszközével is élni fognak. Korszerűsítik az önkéntes rendőri szervezetet is. Tavasszal a lengyel-piac periferiára történő telepítését tervezik a tanácsai szervekkel együtt.

A bűncselekmények megelőzése érdekében a rendőrség a jövőben is meg fog tenni mindent, amit a lehetőségei biztosítanak. Ezt a munkát a lakosság a saját érdekében úgy tudja segíteni, hogy a lakását, a nyaralóját, gépkocsiját a biztonságos záráson kívül riasztó berendezéssel szereli fel. Ennek beszerzéséhez, felszereléséhez a rendőrség szakemberei tanácsokkal tudnak segíteni az érdeklődőknek.

Gazsó Béla

Bocsánatot kérünk 1200 dolgozótól

A múlt hét pénteken a Baromfifeldolgozó Vállalattól Bíró András visszaküldte a Halasi Tükör 100 példányát, azzal a megjegyzéssel, hogy „ezt az újságot itt nem terjesztjük”.

Érdeklődésre elmondták, hogy azért nem, mert a „Halasi segély Romániának” című cikk adománylestáján nem szerepelt a vállalat küldeménye, s ezzel megsértették a dolgozókat. Nem akarunk magyarázkodni, de ezt a listát a Vöröskeresztől kaptuk. Viszont ez nem mentesség. Igazuk van! Ezúton kérünk bocsánatot a Baromfifeldolgozó Vállalat dolgozóitól, s nem csak a magunk, hanem a Vöröskereszt nevében is.

Amint Önök tettek, valóban egyedülálló, mert 120 mázsa árut innen senki sem küldött. Rózsa Sándortól tudtam, hogy akik akkor nap bent voltak, mennyi és milyen jó szívvel dolgoztak. Fogadják elismerésünket és tisztelünket azok a gépkocsivezetők, akik akkor hűtökocsiba szálltak. Nevezetesen: Gyúgel János, Galgóczi Mihály, Nagy István, Vörös Kálmán, Somoskői Lajos, és a csoportvezető Rózsa Sándor.

Földi Lajos

Hányszor mondjuk még, hogy hetilap vagyunk!

Ki, mit vár az újévtől?

Szokásos újévi kérdésünket telefonon tettük fel néhány közismert halasi polgárnak, s íme a válaszuk.

Somogyi Antal tanácselnök:

– Kellő toleranciát és türelmet a politizáló emberek részéről. A lakosságtól megértést, pénzügyi nehézségeink miatt, mert nem lesznek szebbek a parkok, nem lesznek jobb az egészségügyi oktatási ellátások. Remélem kibírja a tanácsai apparátus az ez évben reá várható terheket!

Rácz Fodor Mihály tanácsag, DAVKirendeltség-vezető:

– Remélem, hogy költségvetésről lesz az áramszolgáltatás. Úgy a szakmám, mint társadalmi tisztviselőim között kevesésként okozó viharokat várok. Bízom benne, hogy a közeljövő választásai olyan személyeket juttatnak a testületekbe, akik ural lesznek az adóssághatáraknak úgy országosan, mint itt Kiskunhalason.

Szeitz Ádám tévesztelőnk:

– A józan ész uralkodását a gazdaságban. Kevesebb, de normális szabályozókat a kormánytól. Az ipartól jó árut, és árában tisztességes önmérsékletet.

Dr. Zs. Szőke Zoltán AFESZ-elnök, tanácsag:

– A lakosság megelégedésére kívánunk működni. Ehhez viszont az is kell, amit szívvel kívánok, hogy olyan jólkész állampolgárok legyenek, akik megvehessék mindazt, amit akarnak. Legyen jól szervezett társadalmunk, amiben nyugalom és rend uralkodik.

Réz Attila vállalkozó:

– Azt remélem, hogy a parkolom ügye végre nyugvópontot talál, s megvalósíthatom azt, amit megálmodtam. Olyan kormányt remélek, amelyik támogatja a vállalkozókat, s megállítja a gazdasági zuhanást. Az embereknek olyan jövődelmet, hogy bármikor előbbeszenek üzletükben.

Földi Lajos

Magánkézben a lengyel piac? Akiket már a mozdony füstje sem hatott meg (II. rész)

Egy évig a pecsenyesütő a parkoló

Úgy tűnik, az egyre több indulatot kiváltó, a Park Áruházal szembeni parkolóban „működő” lengyel piac mindig ad új témát az újságíróknak. Így volt ez legutóbb is, amikor rövid hírből tudtuk meg, hogy a parkolót a tanács a vb. határozata alapján bérbe adja Bálint János jánosalmi lakosnak. Mit old meg ez a döntés, s mi várható a terület kulturáliságát illetően? – ez foglalkoztatott, amikor megkerestem a városi tanács műszaki osztályán Erdélyi Róbert osztályvezetőt.

– Azzal kezdem, hogy a tanács szeptember 20-i ülésén úgy határozott, hogy a Hősök ligete melletti parkolóban kialakult lengyel piac helyileg és kialakításában úgy jó, ahogy az alakult. Az azóta eltelt jó három hónap alatt azonban alig tartható állapotok alakultak ki. Az alkalmi árusítást végző lengyelek mellett tanyát ütöttek itt a jugoszláv, orosz nemzeti-ségű árusok, s vietnami eladók is találhatók már. A kaotikus állapotok mellett a parkolózt a kora reggeli takarítást követően állandóan ellepi a szemét, parkírozni nem lehet. A terület egy városközpontba nem illő zsidvásár képét mutatja. Ezért döntöttünk úgy, hogy ezen változtatni kell.

– Akkor az önök ötlete a bérbeadás?

– Nem. Az osztály elkép-

zelése az lett volna, hogy a piac innen elköltözzön, a vásárcsarnok mellett kialakított Fűrész utcai nagy parkolóba települt volna át. Tanulmányozva a szegedi hasonló piacot, egy kft. létrehozását szorgalmaztuk volna, ahová a tanács a parkoló területével szállt volna be. Az üzemelés biztosan nyereséges lett volna. Ezt az elképzelést végül is a testület elvetette. Így került elfogadásra a jánosalmi pályázóval megkötendő szerződés.

– Hogy kerül ide egy vidéki üzemeltető?

– Olyan értelemben nem számít vidékinek, hogy a parkolóban Bálint János pecsenyesütőt működtet, így egész időben ott van a helyszínen, látja, mi folyik ott. A másik döntő érv az volt, hogy egyedül ő kérte a parkoló szerződésbe adását.

– Mit foglal magába a szerződés?

– Vállalkozó saját költségén alakít ki kulturált környezetet, gondoskodik az elárusító helyekről, a szemét elszállításáról, a szükséges takarításokról, a terület bekerítéséről. Ezért a tanácsnak havi bérleti díjat kell fizetnie, a terv szerint tízezer forintot... Ezzel szemben jogosult volna maga szedni a parkoló és elárusító díjakat.

– A legutóbbi tanácsülésen legtöbbször azt vitatták, miért nem a tanács, vagy a

kommunális üzem alakítja ki a megfelelő feltételeket?

– Azért, mert nincs rá pénz. A parkoló jelenlegi fenntartása – dacára a díjbeszedéseknek – veszteséges. A kommunális üzemnek a fenntartással havonta 29 ezer forint költsége van.

– Előre fogadok, hogy jövőre az új üzemeltető megemeli a parkolási díjakat!

– Nem lehetetlen, mert szabadtárs kategóriába tartozik.

– Mi a garancia arra, hogy a magánüzemeltető jövőre nem csupán egyetlen cél – a minél nagyobb haszon – vezérli majd működésében?

– A szerződést egy évre kötjük meg, s ha a szigorú előírásokat megszegi, módunk lesz azt idő előtt felmondani.

– Végül még egy kérdés: mi lesz a kispiaccal?

– A szerződés csak a parkoló területére szól, a mezőgazdasági kistermelők számára kialakított kispiac marad úgy, ahogy van.

– (Nem tudom, ez utóbbi hír igazán jó-e, ha a kistermelők időnként mostoha árusítási körülményeire gondolok.) A tanácsról távozóban magam is az osztályvezető nézetét osztom: azaz ez a tarka zsidvásár nem oda való. Azt sem titkolom, a működtetés új formájától sem várok túl sokat. Jó lenne, ha tévednék.

Horváth Róbert.

Az előző számunkban tudósítottunk a mozdonyvezetők 1989. december 20-i országos munkabeszüntetéséről. A halasi csomópontnál Kiss László mozdonyvezető, az országos réteg-bizottság tagja és Tóth László, aki szintén mozdonyvezető és az országos választmány tagja beszél és tájékoztató az országos sztrájkhelyzetről. A mostani riportunkban a halasi csomópont mozdonyvezetői mondják el gondolataikat, valamint azt, hogyan jutottak erre, a végső megoldásra.

Várszegi József mozdonyvezető:

– 1957. augusztusában kezdtem a vasútnál és 1961. óta vagyok mozdonyvezető, tehát huszonhét évet töltöttem tengelyen.

– Mikor volt utoljára ilyen megmozdulás?

– Ilyen még a magyar vasútnál nem volt. Nekem nagyon tetszik a dolog, hogy valami történik az igazság érdekében. Az utóbbi tíz évben szinte egy helyben áll a mozdonyvezetők fizetése.

– Mennyit keres havonta?

– A múlt hónapban 70 túlórával 12 és félezret vittem haza. És engedje meg, hogy megismételjem: 70 túlórával...

– Hogyan változott a helyzet ilyen súlyossá?

– Van erre egy jó közmondás: a fejtelő büdösödik a hal... a vezetőnk nagyon is jól megvannak fizetve... és a többi őket egyáltalán nem érdekli...

– Követeléseik között a túlóra eltörlése is szerepel?

– Nem, de én nagyon erkölcs-telennek tartom, hogy miközben elrendelik a túlórákat, még meg is adoztatják...

Visegrádi János mozdonyvezető:

– Elterjedtek olyan hírek is a

vasútnál, hogy nagyobb arányú elbocsátások lesznek. Ez nem befolyásolta a megmozdulást?

– Nem. Hiszen mi máig is lét-százhiánnyal küszködünk.

– Meddig mennek el a követelésekben?

– Addig... én úgy gondolom, míg nem teljesítik a kérésünket. Ezt a kollégáimmal megbeszél-tük... meg aztán milyen alapon veszik föl a vezetőket a negyven, de sokszor százezer forintos célprémiumokat?

Lehoczky Ferenc mozdonyvezető:

– Hogyan ítélné meg, ha egyszer megkapná a katonai behívóját és természetesen mint mozdonyvezető...

– Az jogellenes volna. A sztrájkhoz mindenkinek joga van. Ha bevonultatnak bennünket, rá lehetne mondani valamennyi gépünkre, hogy szolgál-taképtelen, mert folyik minde-ni az olaj és tűzveszélyes...

Hegyi József mozdonyvezető:

– Mit szól a család otthon?

– Nem sokat tudnak hozzá-szólni...

– És amikor hazaviszi a fizetését?

– ...vékony kicsit a boríték...

Ugyanakkor azt emlegetik, hogy a vezetőknél néha megtö-mik a zsebük... volt ilyen régeb-ben is?

– Ekkora összeg, amit mosta-nában kapnak, nem volt jellem-ző...

Szabados Zoltán mozdonyve-zető:

– Milyen az itteni vezetők hoz-zzáállása?

– A helyi vezetőink egyetérte-nek velünk...és ez a fontos.

– Család van otthon?

– Igen, és egy gyerek is. Fe-lelősem nagyon jól tudja meny-mint dolgozik azért a pénzért... és teljesen azonosul velem.

– Mennyi pénzt visz haza?

– Ha megvan az ötven tú-lórá, akkor úgy tizenegy kö-rül... persze ebben az éjszaka és a hétvége is benne van.

Szabados Károly mozdony-vezető:

– Hány gyerek várja, ha haza-ér?

– Kettő.

– Mennyi a fizetése?

– Tizenháromezer körül... de hozzáteszem, hogy tizenhét éve vagyok tengelyen...

Túri István mozdonyvezető:

– Tíz évvel ezelőtt mennyit keresett?

– Például 1982-ben úgy ki-lencezer körül... és akkor még más volt a pénz értéke...

– És most?

– A 176 óra kötelezőre haza-viszek 7600 forintot... és az árak azóta enyhén szólnak változtak...

– Milyenek a technikai feltéte-lek?

– A mozdonyvilágítás ka-tasztrófálisnak mondható. Ilyen körülmények között lehetetlen-ség megállni... és ugye a fele-lősség a miénk... és mi nem a lá-tási viszonyoknak megfelelően közlekedünk, hanem a menet-idő az elsődleges.

Aztán még a felelősségről is esett szó bőven. A nyolcszáz méteres vonattal 50-60 vagon-nal egyedül, – ezt megegyez-szer nagybüttökkel ide: EGYEDÜL – közlekedni, milliárdos értékek-kel a hátuk mögött, a sötét éj-szakában, ködben, esőben, hó-ban... és még folytathatnám...

Mindemellett van egy lassan kiöregedő géppark, a fluktuáció, és még folytathatnám... Fél élet tengelyen, dőcögve, dideregve, családtól távol és még folytat-hatnám... Ünnepeken és hétvégeken, mindig készenlét-ben, hogy menjen a verki... Foly-tassam?

Posztobányi László

Bemutakozott a Halas Táncgyűttes

Fergeteges tapssal ünne-pelte a közönség december 16-án a kiskunhalasi Fáklya Filmszínházban a Halas Tánc-gyűttest.

A változatos műsor keretében 17 táncot mutatott be az új együttes. A legnagyobb sikert az erdélyi táncok aratták, kö-ztük a mezősegi, kalotaszegi, széki, székelyföldi gyűjtések. Szűkebb hazánkból pedig a somogyi, rábaközi, szatmári leánytáncok, a palóc táncok, a kalocsai játékok és táncok nyerték el a közönség tetszé-sét. Megkértük Doktor Lászlót, az együttes vezetőjét, mondja el mikor jött Halasra és mit tervez a sikeres bemutatkozás után?

– Tavaly október elsején jöttem Halasra és azóta az együttes vezetőjeként és koreográfusként dolgozom. Két-száz gyerekekkel tanuljuk és gyakoroljuk a táncokat. Egy év

alatt eljutottunk odáig, hogy egy önálló kétórás műsorral mutakozhattunk be a halasi közönség előtt. Tervünk második állomása a tavaszi minő-sítő műsor, melyet valószínű-leg Baján fognak megrendezni. Ezen az arany III-at szeret-nénk megpályázni.

– Gondolnak külföldi sze-replésre is?

– Most kaptunk egy meghí-vást Jugoszláviába, továbbá egy hollandiai turnéra és kilátásba van egy kéthetes izraeli szereplés is. A fiúk jelmeztára már csaknem megfelelő, de a lányoké sajnos még nagyon szűkös. Csak csendesesen jegy-zem meg, hogy a lányok ré-szére tizenkét garnitúrát a sa-ját pénzből vásároltam meg. Emiatt sokan örülnek ti-tuláltnak, pedig egyszerűen csak a népitánc szerelmese vagyok.

Lévay

Az együttes fele

Fotó: Lévay

Kedves Irénke!

A személyes megszólítá-sal is jelezni szeretném, hogy kapcsolatunk továbbra is jó-baráti, s remélem e levél után is az marad. Azért írom e levelet hozzád, vállalva a nyilván-osságot is, mert a kérdésem de méginkább a válaszod va-lamennyiönket érint. Bizo-nyára emlékszel rá, amikor megkerestelek és arra kérte-lek, ne szavazd meg a Parla-ment elé terjesztett ún. lakás-konceptiót. Akkor azt felelted nekem: „Nem örültem meg! Hiszen már mások is erre kér-tek, még a lakásomra is töb-ben eljöttek.” Akkor megnyu-godva távoztam, és mindenkit arról biztosítottam, hogy ezügyben számíthatunk Rád. Azonban az országgyűlés után megdöbbenve olvastam a Petőfi Népeben, hogy mégis megszavaztad ezt a törvényt. Lehet hogy ez a törvény már nem az a törvény, mindene-setre a lényeg megmaradt. Ezért hát nem értem és most kérdezem: miért változtattad meg a véleményedet a kor-mány javára?

Üdvözl: Földi Lajos

A válasz

Kedves Lajos!

Érdeklődő leveledet köszö-nöm szépen. Jó alkalom ez számomra, hogy az ún. lakás-konceptióval kapcsolatos vé-

leményemet a kedves olvasók előtt széles körben elmondha-tom. Válaszadásomat nagy-ban megkönnyítette a követ-kező félmondatoddal: „Lehet, hogy ez a törvény már nem az a törvény...” Valóban. Ha az eredeti indítvány maradt vol-na, azt nem lett volna szabad elfogadnom. Elég széles kör-ben ismert, hogy a törvények nem az Országgyűlés ülésén születnek, hanem az azt elő-készítő bizottsági üléseken. Ezeket terjesztetem elő a legfontosabbnak tartott szem-pontjaimat: – utolsó 5 évben lakást vásárolókat, – a nettó jövedelem alapján a létminimum alatt élőket (1 főre jutó 4.300 Ft) – a rokkantakat ne érintse az adókötelezettség. A ked-vezmények köre még bővebb, mint ahogyan a sajtóból is is-mert, de a tervezet nyilvános-ságra hozatala óta – jogosan, de nem mindig reálisan – olyan magasra csaptak az in-dulatok, hogy sokan el sem ju-tottak annak értelmezéséig, hogy kikre ró nagyobb, eset-leg elviselhetetlenebb terhe-ket ez az egy évre meghozott törvény. Ez köztudottan része az ország 1990. évre bete-rjesztett költségvetésének, ami nélkül nem tudna működni csak néhány hónapig az or-szág, mert olyan nagymértékű a függőségünk a rendelkezé-sünkre bocsájtott – vagy nem

bocsájtott – kölcsönöktől. A költségvetés elutasításával ahhoz járultam volna hozzá, hogy nem jöhetett volna létre megállapodás a Nemzetközi Valutaalappal – annak is be-láthatatlan, és nem csak az ez évi költségvetést érintő követ-elés miatt – lettek volna. Szeretném elmondani, hogy olyan „ultimátumot” is kap-tam, hogy feltétlenül fogadjam el, mert akkor is megvonják tő-le a bizalmat, ha nem fog-a-dom el. Ennek következmé-nye lett volna, megszűnt volna a – gyermekek után járó szoci-álpolitikai kedvezmény (50+150+400 ezer) – fiatalok első lakásához további vissza-nem térítendő 150 ezer Ft ál-lami támogatás (Rászorultság esetén adható helyi tanács-i támogatáson felül).

Ezek, az első lakásra váró fiatalokat segítő kedvezmé-nyek is tették számomra elfo-gadhatóvá a törvényjavasla-tot. Nagy hibát követtem volna el, ha nem tanulmányoztam volna a mértékadó ellenzéki véleményeket. Idézem a Ma-gyar Hírlap 1989. december 9-i számát: „A gazdasági tar-talmú témákat érintve a pártok szorgalmazták, hogy a kor-mány készítsen féléves pro-gramot, s támogatták abban, hogy népszerűtlen intézkedéseket is vállaljon föl a talpon-maradás érdekében. Ígéretet

tettek arra, hogy a választá-si kampányban nem fognak ezzel visszaélni.” (En ezt úgy értelmezem, hogy a kor-mányra kerülni szándékozó ellenzéki pártok azt szeret-nék, ha ezt a népszerűtlen intézkedést még ez a parla-ment és ez a kormány hajta-ná végre, ne az új kormány-nak kelljen ezzel kezdeni.) A Szerkesztőség előzetes írá-sos javaslatait is szívesen tanulmányoztam volna, bizto-san jó, reális irányba segí-tett volna. Az országban ál-talában 20 % a bérlakás, a la-kosság 80 %-a saját lakás-ban él. A bérlakásban élők a tanácsai bérlakáshoz jutásuk alkalmával egy tekintélyes részt kaptak a nemzeti jöve-delemből, szemben azokkal, akik keményen megdolgoztak a lakás megszerzéséért. E-zért a lakberek ilyen arányú emelése ellen nem emeltem szót.

Remélem, a fentiekből kide-rül, hogy véleményemet nem a kormány, hanem az ország javára változtattam meg. (Könnyen elhihető azt gon-dolom, hogy kellemetlen, népszerűtlen intézkedéseket senki nem úri jókedvében támogat. Nagyon nehezen születnek az ilyen döntések.

Üdvözl: Tóth Istvánné

Tóth Istvánné

Áremelés előtt és után...

Semmi kétség – így olcsóbb lesz a zöldség...

Legalábbis ezt igazolta a december 30-i helyzetkép a piacon. Néhány árú olcsóbban árulta a gyökeret és a sárgarépát, mint a többiek. Pedig portékájuk sokkal szebb volt, mint kolatársaiké. Nem titok érdekeltetés, a következőképpen zajlott le:

- **Mennyi a gyökér költsége?** – kérdeztem, de látam az árus szemmel láthatóan zavarban volt... aztán szerb nyelven odahívta a szomszédját.
- Tessék parancsolni...
- **Érdeklődöm, hogy mennyibe kerül a gyökér költsége...** a szomszédja talán nem is magyar?
- Nem, nem... Jugoszláviából jöttünk.
- **Es éppen zöldséget árulnak?**
- Konyakot már mindenki árul... a magyarok is.
- **Tudják, hogy tíz forinttal alacsonyabban árulják?**
- Persze, de így biztosan elfogy. Kell benzínre a pénz.
- **Gyakran jönnek?**
- Igen. Tudják, hogy a környéken mikor, hol van

piac. Sokan árulnak itt Jugóbol... Főleg a benzín-pénz miatt... még így is nagyon megéri, ha mi olcsóbbak is vagyunk.

- **Nem kerültek még összetűzésbe a magyar kolákkal?**
- Na hiszen, jól néznék ki, ha szólnának érte, mi lenne, ha mi is szólnánk a Szabadkán áruló magyaroknak, hogy lehetne olcsóbban is...
- **Mert ott drágább a magyar portéka?**
- Bizony drágább... velünk csak jól járnak.
- **Nesze neked zöldségmaffiával!** Amit a vitamin porta nem tudott elérni, majd a szomszédok megoldják. Bizony jöhetne már olyan idő, mikor déli szomszédjaink nem csak a zöldséget, de a húst, a sajtot és a vajot is idehoznák úgy 25-30 százalékkal olcsóbban. Természetesen állandóan figyelemmel kísérem az országos áremeléseket. Benzinünk meg (még) van bőven. Ha árukkal folyamatosan ellensúlyoznak a felszökő árakat, akkor csak vigyük a benzint, mert kerékpárral már bizonyára nem jönnek el.

–Péel–

SAROKBASZORÍTVA

Egy pártokon kívüli szűkülése...

Magyar Pártonkívüliek figyelmeztetnek! Nem túrhajítjuk tovább tétlenül, a különböző pártok, pártcsírák osztódással való szaporodását. Ha ez így folytatódik, egy reggel talán éppen a választások reggelén, arra ébredünk, hogy a rengeteg párttól már lépni sem tudunk. Legfeljebb csak belépni... Kezdetben volt, mint tudvalevő az egypártrendszer jótékony monolitikus uralma, amely tiltotta más pártok szerveződését, támogatta viszont olyan álszervezetek létezését, amelyek az ő lent említett monolitikus hatalmát zengték (lásd. HNF, MHSZ, MNOT, SZOT stb.) s túrte (ameddig túrhette) önmagán belül a másként gondolkodók vegetálását. Mi, pártokonkívüliek pedig boldogan lubikolhattunk a téveszmék azon pocsolójában, hogy függetlenek vagyunk.

De jaj, felvirradt a többpártrendszer átkos hajnala, és soraink hirtelen megtrikultanak! Egy más hegyen-hátán alakultak a történelmi, s kevésbé történelmi pártok, szövetségek, szervezetek, egyesülések. Amerre a fejünk kaptuk, pártokat láttunk szerveződni. Ekkor már különös óvatossággal tudtunk csak lébceolni, hogy megőrizzük függetlenségünket. A fejvesztett menekülés némelyeket olyan kétségbeesett meghasonlásra késztetett, hogy már-már megalakították a pártokonkívüliek pártját.

De ez még mindig nem a vég! Elkezdtek a pártok osztódással szaporodni. Elsőként éppen a hajdan szépreményű MSZMP, majd a szemünk láttára váltak ketté a szociáldemokraták is. Hogy a szakszervezetek sejtrobbanást produkáltak, azon már nem is csodálkoztunk, mindig szereték túllihenni a dolgokat. De hogy még a kiszagadók is! Pedig jól indultak. Mindjárt az elején függetlenként kezdték, hogy belőlük már ne lehessen függetlenül osztódni. Aztán tessék!

Mondom néktek, pártokon kívüliek, jól vigyázzunk! Biztos, ami biztos, én már most deklarálom a független magyar pártokonkívüliek létezését, még a népszámlálás kezdetén, hátha ez az osztódással szaporodás nálunk is bevalik.

H. T.

KERTVÁROSIÁK FIGYELMÉBE!

Februárban biz' Isten elkezdik a telefonbekötéseket

Az ősztendőt néhány napja elbúcsúztattuk. Azonban a korábbi ígért szerinti telefonbekötési munkák az évvégén nem kezdődtek el az Április 4 kertvárosban. A száz türelmetlen, telefonra váró ottlakó nevében tettem fel a kérdést:

– **Mikor kezdik meg végre a munkát a posta szakemberei, mert közeleg a végső átadási (június 30-i) határidő?**

Honti Ferenc, a Magyar Távközlési Vállalat Szegedi Igazgatóság üzemviteli osztályának vezetője válaszolt:

– Eredeti ígértünket nem tudtuk valóra váltani, mert néhány más, évvégére határidős munkához kellett a szakembereinket mozgósítani.

Ezért Halason a kiviteli munkákat nem tudtuk elkezdni. Azt viszont biztosan ígérhetem, hogy ha valami igazi ítéletidő nem lesz – február elejével felvonulunk és megkezdődik a száz lakásba a telefonvonal kiépítése és bekötése. Valamennyi terv és engedély a birtokunkban van, éppen tegnap néztem meg raktárunkat, ahol a munkához szükséges valamennyi anyag már rendelkezésünkre áll. A munka a terv szerint négy hónapot vesz igénybe, így biztosan ígérhetem, hogy június végére valamennyi igénylő lakásában meg fog szólni az anynyira várt telefon hangja.

Horváth Róbert

SZÖVTEBER-ELEKTROSZET

Nyugati gyártmányú személygépkocsik értékesítését megkezdjük valutáért.

Olcsó árak!

Kiskunhalas, Kárász u. 6. sz. alatt. Nyitvatartás: 8–14 óráig.

Ár hír

A Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat tájékoztatja vásárlóit a kereskedelmi partnereink részére ajánlott fontosabb termékeink 1990. január 8-tól érvényes javasolt fogyasztói árai-ról.

Első osztályú, előhűtött grillezésű 134, grillezésű politasokban 129, csirkemell politasokban 180, csirkemell politasokban 150, csirke far-hát tasakban 35, csirke máj-szívvel tasakban 168, csirke zuza politasokban 149, csirkeszárny távol tasakban 99, csirkemell politasokban 51, pulykamell politasokban 182, pulykamell tasakban 107, pulyka far-hát tasakban 29, hizottliba mell bürrel, csonttal 104, hizottliba comb politasokban 22, hizottliba szárny távol tasakban 69, hizottliba testháj politasokban 43, hizottliba testháj tasakban 30, hizottliba bőrősháj politasokban 37, halasi virsli I. osztályú 147, baromfipárizsi 126, kakaskolbász 149, baromfifajás 136, halasi filomlatok 151, baromfi szárazkolbász 299 forint.

Rendőrségi hírek

1990. január 1-én virradóra Kiskunhalas Erdélyi Ferenc tér 3. szám alatti lakóház alagsorában kiépített kamrahelyiségekbe kettőt ismeretlen személy feltört és kolbászt, valamint befőtteket lopott el 11 ezer forint értékben.

Állampolgári bejelentés alapján a rendőrség elfogta Cs. Cs. Kiskunhalasi lakost, aki 1990. január 3-án a hajnali órákban, ittas állapotban az OTP Kiskunhalasi Fiók kasszafiókját betört, és ezzel kb. 3 ezer forint kárt okozott.

1990. január 3-án virradóra a Placcsarnok épületében található Vörös Október Tsz. tulajdonát képező, de szerződéses módon üzemelő használt ruházati boltba ismeretlen személy betört, és onnan különböző ruhaféléseket, dzsekiiket, nadrágot, csizmát tulajdonított el 7700 forint értékben.

1990. január 3-án virradóra Vincze István kiskunhalasi lakos Sóstól szőlők 43. szám alatt lévő tanyaépületébe ismeretlen személy betört és onnan barakcsgepeket, korongvágót, fűrógépet tulajdonított el kb. 42 ezer forint értékben.

Anyakönyvi hírek

Születtek: Návai Zoltán Dániel (Klász Katalin) Tompa, Kovács Péter (Cicelszki Mária) Kiskunhalas, Barna Brigitta (Mical Györgyi) Kiskunhalas, Papp Szilvia (Lázár Etelka) Kisszállás, Németh Zsolt (Paska Erika) Tompa, Frittmann Orsolya (Makai Krisztina) Kiskunhalas, Ujvári László (Nagy Jolán) Kelebia, Kókai Bernadett (Petelei Katalin) Kiskunhalas, Tófalvi Melinda (Nagy Mária) Kiskunhalas.

Házasságok kötődtek: Losonczy János és Erdélyi Éva, Nyerges Lajos és Bíró Irén.

Meghaltak: Dunai-Kovács Nándorné Patai Ilona Kiskunhalas, Kurgis Imre Balázs Kiskunhalas, Dr. Lőrencz György Kiskunhalas, Dudás Pál Kiskunhalas, Vékony Ferencné Péter-Szabó Anna Kiskunmajsa, Szekeres Lajos Kiskunhalas, Bednárk Antal Kisszállás.

Kulturális ajánlat

(január 21-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Január 12-én este: A rémület éjszakája (amerikai)
13-án délelőtt: A magányos farkas (amerikai), délután: Pupos lovacska (szovjet), este: A rémület éjszakája (amerikai)
14-én délelőtt: A magányos farkas (amerikai), délután: Pupos lovacska (szovjet), este: Aszok asza (francia)
16-án este fél 5 és fél 8-kor: Huhogók I-II. (francia)
17-18-19-én este: Mélytengeri szörnyeteg (amerikai)
20-21-én délelőtt: A cápa bosszúja (amerikai), délután: Mindent

látó királylány (magyar mese)
20-án este: Mélytengeri szörnyeteg (amerikai)
21-én este: Gall Girl ötszázért (amerikai)

HELYÖRSÉGI KLUB

Január 19-én 19 órakor: Pótszilveszter. A műsorban fellépnek: Koós János, Dékány Sarolta, Déri János, Harmath Andrea, Cluth Ede, Kertész Gyula.

VASUTASOK MŰVELŐDÉSI HÁZA

Minden péntek-szombat este 20-02 óráig diszkó. Vezető: Balogh Zsuzsa

HÍRTÜKÖR

Első negyedévi, hétvégi körzeti orvosi ügyelet. Kiskunhalas-on a Semmelweis Kórház központi ambulanciáján tartanak ügyeletet. Telefon: 21.011/275. Itt látják el a kisszállási, balotaszállási, zsanai, kunfehértói és pirtói betegeket is.

Fotó. A december 22-i számunkban megjelent „Egy Falk(ában)” című fotó közlésének felelőssége a szerkesztőség vezetőjét terheli.

Könyvet Erdélynek. Az MSZP Kiskunhalas Területi Szervezete az erdélyi iskolák anyanyelvi oktatásának segítésére szépirodalmi könyvek gyűjtését szervezi. A felajánlott anyagot a Katona József utcai székházba várják

Kórházi közlemény

A Kiskunhalasi Semmelweis Kórház Rendelőintézet igazgató főorvosa (6400 Kiskunhalas, Dr. Monspart L. u. 1.) pályázatot hirdet pénzgazdálkodási osztályvezetői állásra. Az állás betöltéséhez Közgazdasági Egyetemi végzettség, vagy Pénzügyi Számviteli Főiskolán szerzett oklevél szükséges. A szakmai, illetőleg vezetői gyakorlattal rendelkezők előnyben részesülnek. Berezés megegyezés szerint. Jelentkezés a kórház gazdasági igazgatójánál.

PÁLYÁZATI!

A Kiskunhalasi Szolgáltató Ipari Szövetkezet (6400 Kiskunhalas, Bocskai u. 9. tel.: 77/22-887) pályázatot hirdet

szövetkezet elnöki
tisztvis 1990. március 10-től választás útján történő betöltésére. Az elnököt a közgyűlés választja és munkáját megállapítja.

Pályázati feltételek:

- egyetemi, főiskolai végzettség,
- büntetlen előélet,
- legalább 5 évi vezetői gyakorlat.

A pályázat tartalmazza a részletes életrajzot, jelenlegi és korábbi munkahelyeinek szakmai, vezetői tevékenységének ismertetését, továbbá egyetemi, főiskolai végzettségét tanúsító okirata másolatát, erkölcsi bizonyítványát.

A pályázat 1990. február 27-éig fenti a fenti címen nyújtható be, ahol további felvilágosítást is lehet kérni. A pályázatot bizalmasan kezeljük.

Kiskunhalasi Szolgáltató Ipari Szövetkezet Vezetősége

Apróhirdetés

Kiskunhalas-on, a Kovács Sándor u. 9. szám alatt 3 szobás ház eladó.

Kiadó összkomfortos családi ház magánüzeműnek vagy közületnek, valamint különbejáratú szoba konyha, Kiskunhalas, Himző u. 8.

Sürgősen eladnám vagy elcserélném Kiskunhalas, Gözon u. 64. sz. alatti 3 szobás, összkomfortos családi házat. Erdekldni 15 óra után.

440 négyszögöl, 7 éves gyümölcsös eladó (zártkert). Erdekldni: Kiskunhalas, Gözon u. 64.

A Halasi Tükör Szerkesztősége keres jutalékos mozgórúst újság árusítására. Jelentkezés a szerkesztőségben, Kőztársaság u. 17. földszint.

Eladó 2+2 fészobás örökias (92 m²). Erdekldni 17-19 óra között, Bokányi D. u 10/b. fsz. 1.

Kossuth u. 7. III/9. sz. alatti egy plusz 2 fészobás lakás eladó. Erdekldni: 17-20 óráig.

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz., a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz., a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára, a Kiskunhalasi Állami AFESZ, az Elektroszet Kisszövetkezet és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja

A szerkesztőség vezetője: **Földi Lajos**
Felelős szerkesztő: **Hátori Zoltán**
Szerkesztőség: 6400 Kiskunhalas, Kőztársaság u. 17. – Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató
Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében
Felelős vezető: **Dr. Novok-Rostás László** igazgató
Előfizethető a postahivatalban és a kézbesítőknél
ISSN 0239-0671